

FOLKETINGET

Europaudvalget

Referat af 35. europaudvalgsmøde

Dato: tirsdag den 19. maj 2020

Tidspunkt: kl. 08.30

Sted: vær. 2-133 og Microsoft Teams

Til stede: Eva Kjer Hansen (V), formand, Lars Aslan Rasmussen (S), Bjarne Laustsen (S), Tanja Larsson (S), Henrik Møller (S), Jens Rohde (RV), Nils Sjøberg (RV), Halime Oguz (SF), Søren Søndergaard (EL), Victoria Velásquez (EL), Rasmus Nordqvist (SF), Jan E. Jørgensen (V), Kim Valentin (V), Ulla Tørnæs (V), Morten Messerschmidt (DF) og Orla Østerby (KF).

Desuden deltog: Finansminister Nicolai Wammen.

FO Punkt 1. Uformel videokonference for EU's finansministre den 19. maj 2020

EUU alm. del (19) – bilag 654 (kommenteret dagsorden)

Finansministeren: Jeg forelægger nu bl.a. mødet i Økofin, som finder sted i dag. Jeg vil indledningsvis gøre opmærksom på følgende: Økofin-dagsordenen, som vi først modtog mandag den 11. maj, omfatter covid-19 (punkt 1a, 1b og 1c), hvidvask (punkt 2) og landerapporter (punkt 3). Jeg har ingen bemærkninger til sagen om landerapporter.

Jeg forelægger en række andre sager, hvor der snart ventes enighed på teknisk niveau og vedtagelse i skriftlige procedurer. Det gælder sagen om kapitalkravsforordningen, der forelægges til forhandlingsoplæg, og det gælder også tre skattesager.

Jeg henviser generelt til samlenotaterne. Notaterne blev sendt til Europaudvalget tirsdag den 12. maj. Den nødvendige information, forslag, dagsorden m.v. er kommet meget sent til os, og jeg har tidligere i denne kreds talt om, at det generelt er utilfredsstillende, at vi får papirerne så sent fra de relevante myndigheder. Men vi sender dem, så hurtigt vi overhovedet kan, og vi deler jeres frustration over den arbejdsgang, der er i øjeblikket.

1. Covid-19-relaterede tiltag

Videokonference 19/5-20 – økofin – bilag 1 (samlenotat side 2)

Videokonference 16/4-20 – økofin – bilag 3 (opfølgning på skriftlig forelæggelse)

EUU alm. del (19) – bilag 467 (erklæring fra eurogruppens møde om covid-19 tiltag)

EUU alm. del – svar på spm. 201 om eurogruppens rapport af 9. april 2020 til EU's stats- og regeringschefer, fra finansministeren

EUU alm. del – svar på spm. 198 om hvilket niveau eurogruppens foreslåede genopretningsfond forventes at være på, fra finansministeren

EUU alm. del – svar på spm. 199 om Danmarks bidrag til Eurogruppens pakke af initiativer ifm. covid-19, fra finansministeren

EUU alm. del – svar på spm. 200 om, hvilke dele af forslagene i eurogruppens aftale regeringen ønsker at Danmark skal deltage i, fra finansministeren

EUU alm. del – svar på spm. 195 om genopretningsfonden, fra finansministeren

EUU alm. del – svar på spm. 196 om genopretningsfonden og en form for fælles gældsudstedelse, fra finansministeren

EUU alm. del – svar på spm. 197 om finansiering af genopretningsfonden, fra finansministeren

EUU alm. del – svar på spm. 194 om hvordan et nyt coronatilpasset MFF-forslag vil påvirke prioriteterne i det nuværende MFF-forslag, fra finansministeren

EUU alm. del – svar på spm. 193 om yderligere bidrag fra medlemslandene til nødhjælpsinstrumentet i forbindelse med covid-19, fra finansministeren

EUU alm. del – svar på spm. 192 om etablering af en garantifond i regi af Den Europæiske Investeringsfond (EIB), fra finansministeren

EUU alm. del (19) – bilag 572 (resumé af møde med finansministeren 21/4-20 om covid-19 tiltag)

Videokonference 16/4-20 – økofin – bilag 2 (skriftlig forelæggelse af økofin 16/4-20)

Punkterne 1 a-c blev forelagt samlet. Se nedenfor.

a) Økonomiske aspekter af covid-19

b) Genopretningsfond

c) SURE-forslaget

– *Politisk drøftelse*

KOM (2020) 0139 – svar på spm. 1 om, hvilke vilkår der kommer til at gælde for lånene i lønkompensationsordningen (SURE), fra finansministeren
EUU alm. del (19) – bilag 629 (udvalgsmødereferat side 809 FO,
forhandlingsoplæg vedr. SURE forelagt EUU 6/4-20)
EUU alm. del (19) – bilag 88 (udvalgsmødereferat side 14, EU's sortliste over tredjelande vedr. bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering behandlet i EUU 4/10-19)

Finansministeren: Økofin skal gøre status over arbejdet med tiltag mod de økonomiske konsekvenser af covid-19. Arbejdet vedrører opfølgningen på rapporten fra udvidet eurogruppe af 9. april. De centrale tiltag er bl.a. instrumentet til finansiel assistance til EU-landes nationale lønkompensationsordninger (SURE), garantifonden under Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og kriselånene fra eurolandenes fælles lånefond (ESM). Arbejdet vedrører også genopretningsfonden (Recovery Fund), der skal understøtte genopretningen af EU's økonomier.

Arbejdet med alle disse krisetiltag var også hovedtemaet på mødet for EU's finansministre i udvidet eurogruppe fredag eftermiddag, som jeg forelagde her i udvalget fredag formiddag. Jeg henviser derfor generelt til denne forelæggelse, hvad angår indholdet af de forskellige tiltag.

Mødet i eurogruppen bekræftede den brede enighed om et kompromis om SURE-forslaget, og at der fortsat arbejdes på et kompromis om garantifonden i EIB-regi, mens eurolandenes aftale om ESM-kriselån er på plads.

Kommissionen har fortsat ikke fremlagt forslag til en genopretningsfond sammen med et revideret forslag til EU's flerårige finansielle ramme for 2021-2027 (MFF-pakken). Forslagene ventes nu først at komme den 27. maj. Vi ved således ikke, hvad Kommissionen vil foreslå, hvad angår fonden og dens finansiering, størrelse og varighed, anvendelse til lån eller direkte støtte, betingelser for at få lån m.v.

Mødet i eurogruppen bekræftede EU-landenes positioner til genopretningsfonden, som vi drøftede her i udvalget i fredags. Nogle EU-lande støttede således en stor genopretningsfond, der baseres på fælles optagelse af lån med henblik på direkte støtte til hårdt ramte lande og ikke bare lån til de hårdt ramte lande. Andre lande støttede en begrænset fond, som eventuelt kan baseres på fælles optagelse af lån med henblik på genudlån til hårdt ramte lande.

Som det er fremgået her i udvalget – senest i fredags – støtter regeringen ikke EU-lånoptagelse med henblik på direkte støtte, som indebærer fælles EU-gæld med overførsler mellem lande. Det gav jeg også klart udtryk for på eurogruppemødet.

Jeg sagde endvidere:

- at vi er klar til at arbejde på genopretningsfonden, men at vi forventer et realistisk forslag fra Kommissionen.
- at vi er åbne for at drøfte EU-lånoptagelse med henblik på genudlån til hårdt ramte lande og garantimodeller, men at lån til direkte støtte til landene ikke er en løsning. Vi støtter ikke fælles gæld med overførsler.
- at fonden skal være klart midlertidig og indebære begrænsede forpligtelser for EU-landene (dvs. klart afgrænsede garantier).
- at fonden skal baseres på klare analyser af behov og merværdi.
- og at lånene på en balanceret måde bør hænge sammen med nogle betingelser (så landene får den nødvendige assistance og samtidig selv gennemfører tiltag for at styrke deres økonomier).

Tyskland og Frankrig har i går eftermiddags fremlagt et fælles papir om europæisk genopretning, herunder overordnede principper for en genopretningsfond. Papiret lægger op til en genopretningsfond på 500 mia. euro, enighed om, at EU kan optage lån, og at der er tale om et midlertidigt og ekstraordinært tiltag. Forslaget synes at indebære, at midlerne i høj grad udbetales som direkte støtte og ikke lån.

Nu må vi se, hvad Kommissionen vil foreslå den 27. maj, hvorefter vi vil komme tilbage til sagen her i udvalget.

Økofins drøftelse vil muligvis også følge op på indsatsen med nationale tiltag. Ligesom i Danmark har EU-landene generelt gennemført en række tiltag, bl.a. i form af lån og garantier for at sikre virksomhederne likviditet og i form af støtte til de hårdest ramte borgere og erhverv. Og EU-landene er generelt nu i gang med gradvis at åbne deres økonomier.

Kommissionens seneste økonomiske prognose fra den 6. maj vil også kunne blive et tema. Prognosen tegner et dystert billede af den økonomiske udvikling i år, hvor EU-landenes BNP ventes at falde med knap 7,5 pct. Herefter ventes en gradvis genopretning med en BNP-vækst på godt 6 pct. i 2021.

Vi kommer tilbage til arbejdet med tiltag i lyset af krisen på de kommende møder i udvidet eurogruppe og Økofin.

Morten Messerschmidt ville gerne kende hjemmelsgrundlaget for lånefonden. Det var vigtigt for at vide, hvordan Danmark kunne begå sig. Og var der lagt op til flertalsafgørelse eller enstemmighed? Det var betryggende, at regeringen ikke kunne støtte det tysk-franske forslag,

men betød det så, at Danmark ikke skulle være med til at finansiere en fond, der ikke indeholdt krav om tilbagebetaling, og hvor man optog fælles gæld? Eller kunne man regne med, at regeringen nedlagde veto og fik stoppet det vanvittige projekt? Vanviddet blev ikke mindre af, at der som oplyst i samlenotatet var 12 EU-lande før coronakrisen med makroøkonomiske ubalancer og 3 lande med alvorlige ubalancer. De 15 lande ville man nu stifte fælles gæld med. Med henvisning til statsministerens retorik måtte han sige, at det var gæk med gæk på.

Kim Valentin spurgte, om det kunne være rigtigt, at løbetiden på garantien var godt 30 år. Kunne ministeren forklare, hvilken betydning det fransk-tyske forslag havde for MFF'en og for den danske holdning til den? En styrket reformtanke var godt, men hvad ville Danmark få ud af aftalen?

Halime Oguz spurgte, om det fransk-tyske forslag ikke svækkede Danmarks position i forhold til at fastholde en bestemt model for genopretning. Det fremgik i øvrigt af SURE-forslaget, at de nationale garantier, som medlemslandene stillede, først ville blive aktiveret, når EU's udgiftsloft blev nået. Ville der stadig være brug for at stille nationale garantier, hvis man hævede loftet? Og hvad lå der i, at forslaget også skulle gælde for sundhedsrelaterede tiltag på arbejdspladsen?

NOT Finansministeren foreslog, at regeringen lavede et notat om det fransk-tyske forslag, der først var kommet dagen før. Regeringen så positivt på nogle elementer i det – f.eks. grønning og digitalisering – men gik ikke ind for fælles gældsstiftelse med overførsel mellem landene. Forslaget udgjorde et input fra to meget vigtige lande forud for forslag, som man forventede at få et udspil fra Kommissionen den 27. maj. Sidstnævnte ville blive udgangspunktet for de kommende forhandlinger.

Der var lagt op til, at man i forhandlingerne skulle se genopretningsfonden i sammenhæng med MFF'en. Skulle man lave en aftale for MFF'en, gjaldt der enstemmighed. Ministeren foreslog en teknisk gennemgang med Europaudvalget, når Kommissionens udspil til genopretningsfonden og MFF'en forelå. Regeringen ville også være i tæt dialog med de partier, der havde givet mandat. Regeringens holdning til MFF'en forblev i øvrigt uændret.

Finansministeren bekræftede over Kim Valentin, at der var lagt op til, at en genopretningsfond baseret på EU-lån for 500 mia. euro skulle løbe fra 2028 til 2057.

Rasmus Nordqvist ville gerne vide, hvordan regeringen forholdt sig til endnu en omgang ambitiøse reformer. Var det den rigtige vej at gå, eller havde man lært noget af finanskrisen, hvor man fik presset medlemslandene for meget? Alle alarmklokker ringede ved det fransk-tyske forslag.

Morten Messerschmidt spurgte, om man kunne komme ud af den 29-årige hæftelse ved at melde sig ud af EU – eller hvad ville der ske, hvis et land melder sig ud i perioden? Det ville være fint med en mere dybdegående gennemgang, når Kommissionens forslag forelå, men

kunne ministeren skitsere mulige scenarier? Det var fint, hvis f.eks. Finland ville medvirke for Grækenland, men det skulle Danmark var ikke være en del af.

Jens Rohde håbede, at regeringen også syntes, at det var afgørende at bygge EU op på ny. En lang række eksportvirksomheder syntes, at det fransk-tyske forslag var et godt indspil til at kaste sig ind i kampen få søsat nye initiativer, der kan understøtte al den violinsnak om digitaliseringen grøn omstilling, som ingen alligevel ville putte penge i. Selvfølgelig skulle de være en del af MFF'en, ellers ville der være tale om et økonomisk engangsknald. Der skulle skabes en ny strukturel udvikling i EU, og derfor fandt Jens Rohde det bekymrende at høre ministeren sige, at den danske position forblev den samme. Med mindre regeringen mente, at det var sjovt at lave verdens største politiske tilbageløb, kunne det ikke lade sig gøre at fastholde den position, for nu var spillepladen jo en anden. Troede regeringen virkelig, at den kunne gå til forhandlingerne med et mål om ingen gældsættelse, et lavere budget og en dansk rabat?

Søren Søndergaard forstod ikke forbavnelsen over, at lån skulle løbe over 30 år. Det var jo hele kongstanken bag langfristede lån. Noget andet var, hvad der skulle stilles i sikkerhed. Enhedslisten støttede forhandlingsoplægget uden betingelser, idet han dog ville være sikker på, at der kun var lagt op til midlertidige lempelser.

Halime Oguz sagde, at det fremgik af SURE-forslaget, at de nationale garantier fra medlemslandene først skulle aktiveres, når man ramte EU's udgiftsloft. Samtidig var der tale om et udgiftsloft på grund af covid-19-pandemien. Var der brug for at stille nationale garantier, hvis man hævdede udgiftsloftet? Og hvad skulle sundhedsrelaterede tiltag på arbejdspladser indeholde?

Finansministeren slog fast, at regeringen ville invitere alle partier til en teknisk gennemgang – uanset om de havde givet mandat eller ej. Der var et samarbejde mellem de partier, de havde givet mandat; dem ville regeringen konsultere, men derudover ville den høre alle partier ad.

Ministeren så frem til at diskussion efter den 27. maj. Hvad der ville ske, efter et land træder ud af EU og har en gældsforpligtelse, kom an på, hvilken aftale der ville blive lavet om gældsstiftelse. Regeringen mente, at et lands forpligtelse til at betale gæld tilbage er gyldig, uanset om landet har meldt sig ud.

Til Rasmus Nordqvist sagde han, at han endnu ikke havde haft mulighed for at sætte sig ind i, præcis hvad der lå i det fransk-tyske forslags reformambition. Fornuftige reformer er en god idé, da de er med til at sikre robusthed og dermed mindske risikoen for, at gæld ikke kan betales tilbage. Reformtanken var altså ikke den største bekymring set med danske øjne.

Svaret til Jens Rohde lød, at forslagene fra forskellige lande ville blive evalueret, lige som regeringen afventede udspillet fra Kommissionen. Danmark stod ikke alene med sin holdning; Holland, Sverige og Østrig indtog samme position. Regeringen mente fortsat, at det var fornuftigt at holde sig på den sparsommelige side i spørgsmålet om EU's budget. Hvad angik hånd-

teringen af covid-19-krisen, så regeringen frem til udspillet fra Kommissionen, som den ville forholde sig til, når den forelå. I det hele taget ville regeringen prøve at se, om man ikke kunne vinde genklang for danske synspunkter. Den danske holdning var altså uforandret.

NOT Til Halime Oguz sagde ministeren, at indtægtsloftet blev forhandlet i forbindelse med MFF'en, og hvis alle garantier inden for SURE-forslaget kunne holdes inden for EU's fremadrettede indtægtsloft, behøvede man ikke at stille nationale garantier. Han foreslog uddybe spørgsmålet skriftligt, når Kommissionens forslag kom – også hvad angik EU's indtægter og garantier i øvrigt. Regeringen ville også sørge for at få udarbejdet et notat om, hvad sundhedsrelaterede tiltag på arbejdspladser gik på. Det afhang også at vurderinger af ansøgninger fra de lande, der ønskede at optage lån til konkrete udgifter.

Kim Valentin fandt ikke de kritiske bemærkninger, der blev fremsat om regeringens holdning, fair. Penge til den grønne omstilling etc. må udspringe fra en reformtankegang og et opgør med den traditionelle måde at tænke system på. Det skulle regeringen gå til forhandlingerne med. Det var skidt med 30-årige garantier, for hvilke motiver havde landene så for at ændre på noget, hvis der blev garanteret for dem i 30 år.

2. Handlingsplan om antihvidvask

– *Præsentation ved Kommissionen*

C (2020) 2800

Videokonference 19/5-20 – økofin – bilag 1 (samlenotat side 17)

EUU alm. del (19) – bilag 257 (udvalgsmødereferat side 325, strategiske prioriteter på hvidvaskområdet behandlet i EEU 29/11-19)

Finansministeren: EU arbejder på at styrke indsatsen mod hvidvask. Arbejdet skal ses i lyset af en række hvidvaskskandaler i EU i de senere år, herunder Danske Bank-sagen.

Kommissionen har den 7. maj offentliggjort en handlingsplan for mulige nye fælles initiativer til at bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering i EU-landene. Handlingsplanen følger op på de konklusioner om nye tiltag, som Økofin vedtog i december sidste år. Økofin skal have en drøftelse om handlingsplanen.

Der er ikke fremlagt egentlige forslag til nye tiltag mod hvidvask. Forslag ventes primo 2021. Kommissionens handlingsplan fokuserer på 1) at sikre en effektiv gennemførelse af eksisterende EU-regler på hvidvaskområdet, 2) at opnå mere ensartede hvidvaskregler i EU, 3) at etablere en fælles EU-hvidvasktilsynsmyndighed, 4) at etablere et stærkere samarbejde mellem finansielle efterretningsenheder (5) at gennemføre EU-regler om strafferetlige sanktioner og informationsudveksling, og 6) at styrke EU's deltagelse i internationalt arbejde med at bekæmpe hvidvask, særligt Financial Action Task Force (FATF), hvor Danmark er medlem. Kommissionen ønsker overordnet en bedre og mere integreret EU-ramme for hvidvaskbekæmpelse. Et centralt element heri vil være et forslag om en EU-hvidvasktilsynsmyndighed. Kommissionen fremhæver, at nationale tilsynsmyndigheder fortsat skal være centrale i et nyt system med en EU-tilsynsmyndighed, og at de nationale tilsynsmyndigheder fortsat vil være ansvarlige for hovedparten af det daglige hvidvasktilsyn.

Kommissionen ser fordele ved, at en EU-tilsynsmyndighed fører det daglige hvidvasktilsyn med udvalgte forpligtede enheder, dvs. virksomheder omfattet af hvidvaskreglerne, og tilser nationale hvidvasktilsynsmyndigheders indsats for andre enheder.

Der lægges op til, at en EU-tilsynsmyndighed kan omfatte både den finansielle og den ikke-finansielle sektor. Det kan ifølge Kommissionen eventuelt ske med en skridt for skridt-tilgang, hvor EU-tilsynsmyndigheden først omfatter den finansielle sektor og gradvist udvides fra den finansielle sektor til at omfatte flere sektorer.

Der lægges op til, at en EU-tilsynsmyndighed kan blive enten Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) eller en helt ny myndighed etableret til formålet. Kommissionen fremhæver fordele og udfordringer ved begge muligheder.

Kommissionen fremhæver, at en EU-tilsynsmyndighed bør bygge på mere ensartede EU-regler. Der peges på, at dele af EU's hvidvaskdirektiv med fordel kan laves om til en forordning, som vil gælde direkte i EU-landene.

Regeringen støtter overordnet handlingsplanen for nye tiltag på hvidvaskområdet. Der vil blive taget stilling til konkrete forslag til nye tiltag, når de fremsættes.

Vi ser positivt på muligheden for en ny EU-tilsynsmyndighed på hvidvaskområdet, som kan samarbejde med de nationale tilsyn og styrke indsatsen mod hvidvask. En sådan overbygning kan potentielt sikre et bedre samlet tilsyn, især i forhold til hvidvaskrisici i store grænseoverskridende institutter. Vi støtter mere ensartede regler i form af en forordning, forudsat at det ikke medfører lempeligere danske regler på hvidvaskområdet.

Vi ser også gerne, at EU i højere grad understøtter finansielle virksomheders mulighed for at anvende teknologi til at bekæmpe hvidvask. Det kunne f.eks. være teknologi til at styrke institutters informationsudveksling om mistænkelige kunder.

Morten Messerschmidt ærgrede sig over, at høringssvarene ikke var tilgængelige endnu. Kunne ministeren sørge for, at udvalget fik dem? Og ville regeringen tage i betragtning, hvis de viste sig at indeholde noget, der gav anledning til nye overvejelser? Han var bekymret for oprettelsen af nye centrale tilsynsmyndigheder. Hvad var der galt med de gældende regler? – ud over at de ikke virkede, men sådan var jo med EU's regler. Hvorfor havde det tyske finanstilsyn i Danske Bank-sagen ikke kontaktet det danske eller det estiske finanstilsyn? Han efterlyste en analyse af, hvor hullerne var i de nuværende regler, før man begyndte at lave nye agenturer og den slags, som heller ikke ville gøre noget godt; bare være kostbare.

Halime Oguz udtrykte på Socialistisk Folkepartis vegne tilfredshed med regeringens meget ambitiøse tilgang til bekæmpelsen af hvidvask. Partiet lagde vægt på, at lovgivningen ikke måtte medføre lempeligere hvidvaskregler i Danmark. Ville regeringen arbejde for, at hvidvaskmyndigheden agerede uafhængigt og ikke blev fanget i interessekonflikter, som man så det med både det danske og det estiske finanstilsyn i Danske Bank-sagen? Det var centralt for Socialistisk Folkeparti.

Formanden spurgte, hvilke initiativer regeringen ville tage for at forhindre det unødvendige bøvl og bureaukrati, kampen mod hvidvask skabte. Man måtte ikke glemme de små foreninger, der ville lide under at skulle leve op til krav om kundekendskab og diverse gebyrer.

Søren Søndergaard sagde, at det formentlig havde til formål at berolige udvalget, når regeringen arbejdede for, at de danske hvidvaskregler ikke blev svækket. Men spørgsmålet var, om forslaget kunne forhindre skrappe regler? Man kunne ikke forvente, at de gældende hvidvaskregler ville blive ved med at være tilstrækkelige. Tog man sortlisten for skattely som eksempel, kunne man konstatere, at de skattely, der rammer Danmark hårdest, ikke figurerede på EU's liste. Overførte man det til hvidvask, kunne man spørge sig selv om, hvilke lande

der så var på EU's hvidvaskliste? Albanien f.eks.? Landet lå øverst på den internationale hvidvaskorganisations FAFT's liste, men fremgik end ikke af EU's liste. Ville Danmark blive forhindret i at sætte et land som Albanien på? Det var vigtigt for Enhedslisten, om forordningen lagde op til totalharmonisering eller mindstekrav. Det ville være betryggende, hvis ministeren kunne sige, at Danmark altid ville have lov til at gøre reglerne skrapere. Og kunne ministeren forklare, hvad det ville sige, at ordningen skulle udformes på en måde, så det ikke kom i karambolage med retsforbeholdet? Søren Søndergaard bad ministeren sende sit talepapir til udvalget, idet han ikke havde fået fat i alle forelæggelsens detaljer.

Finansministeren havde forståelse for, at det var nyttigt for udvalget at læse diverse høringsvar. Der var et grundnotat på vej, hvoraf høringsvarene også ville fremgå. Formålet med en EU-instans var set med regeringens øje ikke at skabe mere bureaukrati, men at sætte hårdere mod hvidvask der, hvor det gav mening at have en EU-myndighed. Det skulle ikke forhindre nationale indsatser, men styrke den tværgående indsats. Regeringen ville være opmærksom på ikke at medvirke til at skabe et bureaukratisk helvede, så virksomheder eller foreninger, der ikke begår ulovligheder, bliver pålagt urimelige byrder. Den præcise struktur for myndigheder måtte man få på plads, men den skulle være uafhængig og tilføre værdi i kampen mod hvidvask og ikke forhindre diverse indsatser mod hvidvask hverken nationalt eller i EU-sammenhæng.

Til Søren Søndergaard sagde ministeren, at det afhang af hjemlen, om en ny tilsynsmyndighed var omfattet af retsforbeholdet. Den foreløbige vurdering var, at det ikke var tilfældet. Regeringen havde fokus på, at myndigheden ikke blev omfattet af retsforbeholdet, så Danmark kunne være en del af den og ville arbejde for minimumsharmonisering, så Danmark kunne vælge at indføre højere standarder.

Formanden kvitterede for ministerens melding om, at han delte tilgangen til det bøvle, som hvidvaskeregler måtte udgøre for foreninger og virksomheder. Hvilke initiativer ville han så tage for at lette bureaukratiet for foreningslivet?

Finansministeren delte formandens tilgang om at være opmærksom på foreninger og små virksomheder, der ikke har de samme ressourcer som store, og hvor der i øvrigt sjældent sker svindel. For så vidt angik de aspekter af hvidvaskeregler, der hørte til under andre ministres ressort, ville han bringe de synspunkter videre til sine kolleger.

Morten Messerschmidt så frem til at modtage høringsvarene om hvidvask.

3. Rådskonklusioner vedr. Kommissionens landerapporter for 2020

– *Vedtagelse af rådskonklusioner*

Videokonference 19/5-20 – økofin – bilag 1 (samlenotat side 29)

Rådsmøde 3758 – bilag 2 (skriftlig forelæggelse af rådsmøde økofin 17/3-20)

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

FO 4. Kommissionens forslag om ændring af kapitalkravsforordningen som reaktion på covid-19-pandemien

– *Sagen er ikke på dagsordenen for videokonferencen den 19. maj 2020, men ventes vedtaget i skriftlig procedure*

KOM (2020) 0310

Videokonference 19/5-20 – økofin – bilag 1 (samlenotat side 36)

Videokonference 16/4-20 – økofin – bilag 2 (kreditgivning til husholdninger og virksomheder i lyset af covid-19 forelagt skriftligt i.f.m uformelt økofin 16/4-20)

EUU alm. del (18) – bilag 320 (udvalgsmødereferat side 424, CRR behandlet i EUU 30/11-18)

Finansministeren: Kommissionen har fremsat forslag til målrettede ændringer af EU's kapitalkravsforordning som reaktion på de økonomiske konsekvenser af covid-19-krisen. Jeg orienterede om sagen på vores møde i fredags og forelægger nu sagen til forhandlingsoplæg.

Kommissionens forslag ændrer ikke grundlæggende på den væsentlige styrkelse af kapitalkravene, som vi har indført siden finanskrisen i EU, og som har bidraget til, at kreditinstitutter i EU i dag generelt er betydeligt mere robuste.

Forslaget indebærer nogle målrettede og begrænsede lempelser af visse kapitalkrav, herunder at nogle allerede aftalte lempelser fremrykkes, eller stramninger udskydes. Formålet er at understøtte, at institutterne fortsat kan yde kredit til sunde virksomheder og husholdninger og bidrage til at holde hånd under økonomien i lyset af krisen.

Samtidig forsøger Kommissionen med sit forslag at ramme en balance, så man ikke grundlæggende svækker eller tilbageruller den regulering af kreditinstitutter, der er indført siden den finansielle krise, og som skal forhindre nye kriser i at opstå. Jeg vil nu gennemgå udvalgte ændringer.

Forslaget lægger op til, at den gældende overgangsordning for nye internationale regnskabsstandarder (IFRS 9), som startede i 2018, justeres og forlænges med 2 år fra 2022 til 2024, og at det gøres endnu mere fleksibelt for institutterne, om de vil benytte ordningen.

Overgangsordningen indfaser effekterne af de nye regnskabsstandarder gradvis, da de nye standarder kan resultere i større nedskrivninger relateret til tab på institutternes udlån og reducere deres kapitalgrundlag. Forslaget betyder, at de nye standarder vil være fuldt indfaset fra 2025 i stedet for 2023.

Kommissionen foreslår derudover en mere lempelig kapitalmæssig behandling af udlån, som det offentlige har stillet garantier for under covid-19-krisen. De lavere kapitalkrav skal svare til dem, der gælder for udlån garanteret af offentlige eksportkreditfonde (f.eks. Eksportkreditfonden i Danmark).

Det er besluttet, at et institut skal have mulighed for at blive undtaget fra at skulle trække noget fra i sin opgjorte kapital som følge af nedskrivninger af visse softwareaktiver, eksempelvis en betalingstjeneste. Kommissionens forslag indebærer, at undtagelsen fremrykkes med ca. 12 måneder til ultimo 2020. Forslaget kan derved styrke institutternes kapitalgrundlag.

Kommissionen foreslår også en fremrykning af den allerede aftalte lempelse af kapitalkrav, der skal dække risikoen på udlån til små og mellemstore virksomheder samt infrastruktur. Lempelsen skal gælde med det samme fra vedtagelse af forslaget i stedet for ultimo juni 2021.

Formandskabet lægger op til, at der hurtigt skal opnås enighed om et kompromisforslag, om muligt allerede her i maj. Forslaget skal vedtages af både Rådet og Europa-Parlamentet. Nogle lande har i forhandlingerne foreslået flere ændringer ud over dem, som Kommissionen foreslår. Formandskabet og mange lande ønsker dog generelt at begrænse ændringer til Kommissionens forslag mest muligt.

Et kompromisforslag ventes på den baggrund at fastholde Kommissionens forslag med de målrettede yderligere ændringer, som der kan samles bred opbakning til både blandt EU-landene og i Europa-Parlamentet.

Regeringen støtter Kommissionens forslag om målrettede ændringer af kapitalkravene til kreditinstitutter, der er begrundet i covid-19-krisen, og som samtidig sikrer en robust finansiel sektor i EU-landene, fordi forslaget ikke går grundlæggende på kompromis med de væsentlige og fornuftige stramninger af kapitalkravene i de senere år.

Vi lægger vægt på, at et endeligt kompromisforslag fastholder elementerne i Kommissionens forslag – eventuelt med justeringer, som ikke ændrer væsentligt på indholdet.

For at styrke tilskyndelsen for kreditinstitutter til at låne ud til virksomheder og husholdninger vil vi arbejde for, at der kan ske en forhøjelse af et nødlidende lån, uden at det indebærer, at lånet i sin helhed ikke længere er omfattet af en undtagelse fra at skulle trække fra i kapitalen. Vi vil således arbejde for, at der alene for forhøjelsen af lånet skal trækkes fra i kapitalen.

Vi arbejder også for, at reglerne om kapitalkrav for markedsrisiko bedre tager højde for situationer, hvor der er store udsving i markedet, som det er tilfældet under denne krise. Det skal sikre mod en overdreven stigning i kapitalkravet, når værdien af institutternes beholdninger af obligationer og aktier falder meget. Det kunne handle om at give tilsynsmyndigheder beføjelse til at afvige fra de generelle regler under særlige omstændigheder med længerevarende store markedsudsving.

Vi vil derudover generelt arbejde for at der ses på mulighederne for yderligere at lette institutternes operationelle byrder, så det gøres endnu lettere for institutterne at låne ud.

Vi vil også understrege vigtigheden af at udskyde EU's implementering af de seneste Basel-standarder, og at der skal tages højde for europæiske forhold og velfungerende forretningsmodeller. Kommissionen har også lagt op til, at EU-gennemførelse af standarderne udskydes til næste år.

Det er usikkert, hvor langt vi kan komme med disse prioriteter, herunder i lyset af, at formandskabet og mange lande lægger vægt på meget begrænsede ændringer, men vi vil arbejde for dem. Regeringen lægger op til, at vi fra dansk side under alle omstændigheder generelt støtter det kompromis, der kan opnås enighed om, idet vi lægger vægt på at fastholde elementerne i Kommissionens forslag.

Morten Messerschmidt mente, at EU havde en helt anden dogmatisk tilgang til det, der kom fra Baselkomiteen, end man havde i USA. I USA implementerede det, der var godt for USA; i EU implementerede man alt – godt som skidt. Den tidligere regering havde gjort meget ud af forklare alle grupper i Europa-Parlamentet, hvor Danmark stod i forhold til Baselkapitalkravene og især realkredit. Havde den nuværende regering gjort det samme over for det nuværende Parlament, så der var ambassadører i alle grupperne? Finans Danmark havde i sit høringssvar nogle forbehold over for bagstopperen. Hvad var regeringens holdning til det?

Kim Valentin appellerede til at tage høringssvaret fra Finans Danmark i betragtning – navnlig, hvad angik bagstopperen. Regeringen skulle holde fast i de formuleringer, der blev fremlagt; ellers risikerede man at få den modsatte effekt. Han var i øvrigt tilfreds med regeringens konklusioner og mente, at den gik til forhandlingerne på den rigtige måde. Den kunne dog godt være mere specifik om de operationelle byrder. Der var sikkert lande, som ikke var opmærksomme på, at den eneste måde at få gode kreditter på er at gøre det billigt for forbrugeren at optage lån ved at fjerne operationelle byrder – i hvert fald for en periode.

Kim Valentin påpegede desuden, at man måske kunne få udskudt Baselstandarderne, så man beskyttede dansk realkredit.

Halime Oguz var bekymret for, at der kunne blive skabt mindre transparens om bankernes sundhedstilstand, som justeringerne syntes at lægge op til. Regeringen burde forholde sig

skeptisk. Fordi der var tale om en midlertidig ordning, kunne Socialistisk Folkeparti dog støtte regeringens forhandlingsoplæg.

Jens Rohde meddelte, at Radikale Venstre støttede forhandlingsoplægget.

Søren Søndergaard fremhævede, at punkter såsom at fremskynde lempelse af kapitalkravet for visse udlån til pensionister, små og mellemstore virksomheder, offentligt garanterede udlån etc. omhandlede realøkonomien. Det kunne Enhedslisten støtte – situationen taget i betragtning. Men vedrørte forlængelse af ordningen til afbødning af effekt på kapitalgrundlag, overgang til internationale regnskabsstandarder etc. også realøkonomien? Han forstod det sådan, at det også var regeringens bekymring, om forslaget ville skabe mindre transparens, for der skulle være klare linjer, hvis der var problemer i banksektoren. Enhedslisten ville gerne støtte forhandlingsoplægget, fordi regeringen gik til mødet med en tilgang om, at det skulle være en midlertidig ordning, og at det, der vedrørte realøkonomien, var det vigtigste. Hvor sikker kunne man være på, at undtagelserne ikke blev permanente? Kunne ministeren forsikre Enhedslisten om, at det i hvert fald ikke skete, før en ny diskussion havde fundet sted? Ellers måtte regeringen lægge afgørende vægt på, at det ikke blev en permanent ordning.

Finansministeren svarede Morten Messerschmidt og Kim Valentin, at regeringen havde forsøgt at tage højde for flere af Finans Danmarks bekymringer i forhandlingsoplægget. Regeringen ville arbejde på at få de synspunkter igennem. Ministeren var i øvrigt enig i vigtigheden af at redegøre for de specifikke danske ordninger, navnlig realkredit. Det arbejdede regeringen hele tiden på, og der var bred politisk opbakning til det.

Regeringen mente i øvrigt, at nye regnskabsstandarder (IFRS 9) ville medvirke til at sikre mere transparens, og at det ikke ville forplumre den transparens, som regeringen også ønskede. Ministeren kvitterede for gode input og for de positive tilkendegivelser om regeringens forhandlingsoplæg.

Morten Messerschmidt lagde op til, at regeringen bad de danske parlamentarikere skrive under på en fælles erklæring om beskyttede dansk realkredit. Det ville være virkningsfuldt, fordi det ophævede argumentet om, at det var en partikulær særinteresse.

Kim Valentin sagde, at den bedste måde at sikre dansk realkredit på var at sidde med forhandlingsbordet – ellers ville det blive dyrt for den danske realkredit. Det var vigtigt, at regeringen tog det i betragtning.

Finansministeren gentog formuleringen fra sit talepapir: "For at styrke tilskyndelsen for at kreditinstitutter til at låne ud til virksomheder og husholdninger, vil vi arbejde for, at der kan ske en forhøjelse af nødlidende lån, uden at det indebærer, at lånet i sin helhed ikke længere er omfattet af en undtagelse fra at skulle trækkes fra i kapital. Vil vi således arbejde for, at der alene for forhøjelsen af lånet skal trækkes fra i kapital." Det kunne muligvis siges mere mund-

ret, men tanken bag var den samme, som Morten Messerschmidt og Kim Valentin havde givet udtryk for.

Ministeren gav ordet videre til Finansministeriet afdelingschef for svar på Søren Søndergaards tidligere spørgsmål.

Rasmus Degn, afdelingschef i Finansministeriet, forklarede, at der inden for de gældende regler var en aftale om en lempelse af kapitalkrav på udlån til små og mellemstore virksomheder. Det var en del af den gældende kapitalkravsforordning, der blev vedtaget som en del af en større bankpakke i maj 2019. Den lempelse blev så fremrykket, hvorefter den ville gælde permanent. Det var ét eksempel på, at justeringer i Kommissionens forslag ikke alle kunne siges at være midlertidige, men at man ikke ændrede de grundlæggende kapitalkrav. De nye regnskabsstandarder, IFRS9, indebærer mere retvisende tal på nedskrivninger på lån. De eksisterende regler indeholdt en overgangsordning, så der var tid til at indfase de mere retvisende tal gradvis. Det fik man så yderligere 2 år til, men man ville komme frem til det samme mål om mere retvisende tal.

Formanden konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det (Nye Borgerlige var ikke til stede på mødet).

5. Direktivforslag om udskydelse af fristerne for udveksling af oplysninger med henblik på beskatning (DAC2) og indberetning og udveksling af oplysninger om grænseoverskridende skatteordninger (DAC6) som følge af covid-19: forelægges til orientering

– *Sagen er ikke på dagsordenen for videokonferencen den 19. maj 2020, men ventes vedtaget i skriftlig procedure*

KOM (2020) 0197

Videokonference 19/5-20 – økofin – bilag 1 (samlenotat side 58)

EUU alm. del (141) – bilag 61 (udvalgsmødereferat side 13, DAC2 behandlet i EUU 9/10-14)

EUU alm. del (171) – bilag 540 (udvalgsmødereferat side 688 FO, DAC6 forelagt i EUU 12/3-18)

Finansministeren: Rådet ventes snart at vedtage forslag om udsættelse af visse frister for indberetning og udveksling af information i direktiverne om skattesamarbejde i lyset af covid-19. Det gælder visse frister i DAC2 og DAC6: DAC2 ophæver bankhemmeligheden i EU og indebærer, at banker m.v. har pligt til at indberette oplysninger om finansielle konti. Myndighederne i EU-landene skal hvert år inden udgangen af september indbyrdes udveksle oplysninger om det foregående år.

Kommissionen foreslår at udsætte fristen for udveksling af oplysninger med 3 måneder i 2020.

DAC6 indebærer, at f.eks. skatterådgivere har pligt til at indberette oplysninger om nogle særlige grænseoverskridende skatteordninger, hvor der er risiko for skatteundgåelse. Også disse oplysninger udveksles mellem myndighederne i EU-landene.

Kommissionen forslår begrænsede udskydelser af fristerne for indberetninger og 3 måneders udskydelse af fristen for udveksling af oplysninger i 2020. Kommissionen kan ifølge forslaget foretage yderligere forlængelse af fristerne.

Rådet ventes også snart at vedtage konklusioner om det administrative skattesamarbejde, som opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag til at forbedre direktivet blandt andet mht. anvendelsesområdet, nye teknologier samt nye initiativer til bekæmpelse af grænseoverskridende skattekriminalitet.

I lyset af covid-19-krisen kan regeringen acceptere forslaget, herunder udskydelse af fristerne, men vil sammen med andre lande arbejde mod forslaget om øget bemyndigelse til Kommissionen til yderligere udskydelse. Regeringen støtter rådskonklusioner på linje med det aktuelle kompromis.

6. Udsættelse af ikrafttrædelse af nye EU-momsregler for e-handel: forelægges til orientering

- *Sagen er ikke på dagsordenen for videokonferencen den 19. maj 2020, men ventes vedtaget i skriftlig procedure*

KOM (2020) 0198

Videokonference 19/5-20 – økofin – bilag 1 (samlenotat side 58)

EUU alm. del (171) – bilag 164 (udvalgsmødereferat side 172 FO, FO vedr.

modernisering af momsregler for grænseoverskridende sag forelagt EUU 3/11-17)

Finansministeren: De nye momsregler for e-handel fra 2017 indebærer bl.a., at de nationale fjernsalgsgrænser for varesalg erstattes af én fælles, lavere EU-fjernsalgsgrænse. Det sikrer, at der f.eks. ved varesalg direkte til danske forbrugere i højere grad betales moms i Danmark efter dansk sats.

De nye regler ophæver også momsfritagelsen for forsendelser fra lande uden for EU med en værdi op til 80 kr.

For at lette de administrative byrder indføres mulighed for, at en virksomhed med salg til forbrugere i flere EU-lande kan afregne moms samlet i ét system, i stedet for at skulle momsregistreres i alle de EU-lande, hvor virksomheden har salg.

De nye momsregler skal træde i kraft den 1. januar 2021. Kommissionen foreslår nu en 6 måneders udskydelse.

Regeringen kan i lyset af covid-19-krisen acceptere en begrænset udskydelse på linje med det fremsatte forslag.

7. Rådskonklusioner om punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak

- *Sagen er ikke på dagsordenen for videokonferencen den 19. maj 2020, men ventes vedtaget i skriftlig procedure*

Videokonference 19/5-20 – økofin – bilag 1 (samlenotat side 62)

Finansministeren: Rådet ventes snart at vedtage konklusioner om tobaksbeskatningsdirektivet, som bl.a. regulerer punktafgifterne på forarbejdet tobak. Rådskonklusionerne oplister forbedringspunkter fra en evaluering, herunder at minimumssatserne hæves, at anvendelsesområdet udvides til også at omfatte e-cigaretter, og at indsatsen mod illegal handel med tobaksvarer skærpes. Kommissionen opfordres til at fremsætte et forslag.

Regeringen støtter rådskonklusioner på linje med dette. Regeringen vil arbejde for en ambitiøs revision af direktivet med forhøjelse af minimumssatserne.

8. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

9. Siden sidst

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Mødet sluttede kl. 9.56.